Ч. 140. Субота 9 липня (26 червня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По відроченю парляментарної сесиї. — Реченець скликаня ради державної і делеґаций. — Fremdenblatt про справу італіяньского університету. — Торговельні договори. — Справа кретийска.

На відроченє літної парляментарної сесиї зложили ся ріжні обставини. Словіньска обструкция в буджетовій комісиї мимо хвилевої перерви недільної не перестала спиняти полагодженя італіяньского правничого виділу, котрий наконечно може правительство увести дорогою мінїстерского розпорядженя по усуненю головного опору з боку німецких сторонництв у Відни. На переведенє фінансового пляну правительственного не було і так виглядів в літній сесиї, а до того і непевне становище польского кола, роздратованого каналовим питанєм, утрудняло правительству роботу. Спершу думало правительство вийти з каналових трудностий і позбути ся домагань польского кола тим способом, що відрочувало цілу справу до осени, щоби докладно розглянути пляни будови водних шляхів і зробити цілком певні обчисленя вимаганого для них накладу. Однак в порядок п. президент мінїстрів виступив прямо супротив представителів Кола з предложенєм винагороди за понехане будови водних шляхів. То викликало в польскім колї велике роздратоване і оно прибрало опозицийну поставу.

N. W. Tagblatt вказує при тім, що наколи би в пятницю було відбуло ся засіданє, розпочала би ся розправа про львівскі університетскі події, бо рускі посли певно внесли би наглячі внесеня, а ся розправа довела би до дуже пристрастної борби між польскими і рускими послами.

З огляду отже на ті обставини правительство було за чим скоршим відроченєм державної ради.

Fremdenblatt пише, що справа італіяньского правничого факультету дізнала тілько перерви через відложенє сесиї державної ради. Справа та в попередній части сесиї виступила о важний крок вперед, при чім участь правительства була рішаюча. В трудних переговорах удало ся правительству знайти формулу в справі місця для того факультету і ужитєм всего свого впливу позискати на те в палаті більшість, котра ще й тепер безсумнівна. Словіньска обструкция при помочи побратимів з инших таборів не дала більшости виконати єї завданя. Fremdenblatt зазначує дальше, що обструкция та не дасть ся оправдати з жадного становища і підносить, що згідливість та витревалість охочих до працї партий варта признаня. Відложенє сесиї не нарушує роботи сповненої вже в комісиї так, що в осени можна буде від разу навязати до того, що вже виконано. Незвичайні стараня правительства дають запоруку, що оно як досі буде старати ся доконати тої необхідної конечности. В часі літних місяців представителї всіх народів і партий будуть мати нагоду застановити ся над тим, чи і о скілько можна попирати власні національні змаганя з приводу сеї справи. Мінїстер просьвіти сказав в комісиї, що полагодженє сеї розмірно найлекшої і недразливої університетскої справи треба би уважати взагалі доказом можливости спільної парляментарної працї. Італіянцї своїм умірковавим способом борби позискали собі загальні симпатиї і також тепер здобудуть ся на спокій. Охочі до працї партиї кличуть до них: „До побаченя в осени при італіяньскім правничім факультетї!“

Під проводом предсідателя долїшно-австрийского товариства промисловців явили ся у ґр. Еренталя відпоручники всіх промислових орґанізаций в Австриї з просьбою о як найскорше заключенє торговельних договорів з сусідними полудневo-всхідними державами.

Ґр. Еренталь заявив, що від початку сво-

---

26)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

До дальшого рода мантийств, які ведуть ся в Льондонї на великі розміри, належить торговля всїлякими чудотворними ліками, котрі иногдї ще й тепер висилають потайком до Европи. Сим мантийством займають ся в Льондонї в значнім числї й Німцї, котрі зайшли сюди, щоби під анґлїйскою фірмою робити тим ліпші інтереси на того рода мантийствах. Але найзухвалїйших обманьств допускають ся тут зайшлі Американцї. Тому обманьству на великі розміри помагають і ґазети, в котрих можна що дня читати шумні оповістки і реклями для електричних поясів і електричної води, котра дуже помагає на гостець, для ушних бубників нїби то дуже помічних для тих, що приглухли або таки зовсїм глухі — сей прилад коштує фабриканта 2 феники, а мантиї кажуть собі платити за него 1 фунт штерлїнґів, значить ся 24 корон! Найбільше однак розходить ся всїляких ліків на кашель, на недуги печінки, жолудка і нервів, а в найновійших часах якась фірма „Понкерман-Компані“ зачала виробляти „знаменитий“ лік на сухоти з нововідкритих мідяних солий, як показало ся — мішанину давних нездалих до нічого ліків.

Всїх обманьств, які відбувають ся в Льондонї на великі розміри, не перечислив би. Полїция, котра досить пильно слїдить за ними, часто не знає о них нічого, або й не годна їх вислїдити. До таких належать н. пр. всїлякі шпорґові підприємства, сполучені з закладами о великі суми; бюра інформацийні, котрі подають раду, в який спосіб можна виграти великі суми; банки і міняльнї, котрі продають цінні папери, обіцюючи на них 75 до 500 процент зарібку, а навіть такі обманьства, котрі за предмет обманьства вибирають собі обманьство. Бувають підприємці, котрі розсилають обіжники до всїляких купців, підприємців і приватних людий з просьбою о надсиланє датків в цїли поборювання обманьства і позиваня таких фірм, котрі допускають ся банкротства в цїлях обманьства. Розуміє ся, що присилані на то гроші потапають в кишенях тих, що розіслали тоті обіжники.

До сего додати би ще тих мантіїв, що нїби то вишукують і мають до роздачі всїлякі посади, котрим однак треба насамперед заплатити вписове і оплату за вишукане, а відтак зложити ще більше або менше високу кавцию. Мантій такий або якась мантийска спілка призбиравши до кількох днів значнїйшу суму, щезають без слїду і отвирають по якімсь часї таке саме підприємство десь на другім кінци міста.

До того рода спекулянтів треба зачислити також і льондоньских лихварів. А може й нї! Льондоньскі Шайльоки [1]) то добродії людскости. Від коли перебуваю в Льондонї, переконав ся я, що суть це добрі люди на сьвітї! Пересічно що дві або три недїлї дістаю лист писаний на машинї, в котрім якийсь добрий чоловічиско доказує основно, що й найповажнїйшому чоловікови може иноді забракнути гроша, а тоді можна позичити у него від 10 до 500 фунтів штерлїнґів під як найкориснїйшими услівями, нїхто не буде о тім нічого знати і вистане виставити лиш звичайний квіт. Такий добродій боронить ся иноді від якогось підозріня і каже, що він не лихвар; він може стати приятелем і дорадником, для того, хто у него позичить гроший і щирість та повне довіре уважав би за найкрасшу заплату для себе.

Вже сам такий лист, розсиланий до соток незнакомих людий, міг би викликати підозріне і недовірчивість до того, хто єго розуміє, а часті процеси викривають ще більше роботу тих пявок в людскім тїлї, що ссуть кров звичайно

[1]) Shylock (чит.: Шайльок) жидівский лихвар, якого представив Шекспір в своїй комедиї „Купець з Венециї“.

єї служби уважав найважнїйшою своєю задачию на поли полїтично-торговельнім справу договорів з полуднево-всхідними сусїдними державами, що вийде на обосторонну користь. Мінїстер зазначив, що з обох сторін в цїли здійсненя договорів треба буде понести деякі жертви. Вкінци зазначив мінїстер, що тїшить єго, що може повідомити відпоручників про відновленє переговорів з Сербією і про те, що переговори з Чорногорою небавком розпічнуть ся.

З Крети надходять лихі вісти. Опозиция виступає против опікунчих держав і не хоче під нїяким услівєм допустити магометаньских послів до народних зборів без зложеня присяги вірности королеви грецкому.

Народнї збори мали зібрати ся 30 м. м., але відложено їх з тої причини, що наперед мали бути покінчені переговори провідників сторонництв що до становища супротив домагань опікунчих держав. Венїзельос, предсїдатель виконного комітету, заявив ся за допущенєм магометаньских послів, утворенєм коалїцийного правительства і відроченєм народних зборів. Однак опозиция, на чолї якої стоїть Міхелїкадіс, не хоче уступити і бороняє магометанам вступу до народних зборів без присяги грецкому королеви. Сторонництво Венїзельоса є лише о три голоси сильнїйше від опозициї, а й без того Венїзельос не є певний всїх своїх людий. Надія на порозуміне сторонництв дуже мала. Венїзельос так пригноблений тими трудностями, що як доносять з Канеї, хоче зложити свій уряд, всю одвічальність скинути на опозицию за єї поведенє і переселити ся до Атин.

Опікунчі державн рішили ся, як то заповіли в своїй послїдній нотї, в разі опору Кретийців ужити средств, які будуть уважати відповідними, то є, висадити на сушу войско з воєнних кораблїв, які стоять на якори в пристани Суда. Однак питанє, чи з огляду на великий шовінізм, який панує на острові, станугь Кретийцї під впливом тих средств більше уступчивими і чи опікунчі держави не будуть приневолені виступити з більшою рішучостию, щоби запобічи небезпечности, яку самі викликали своєю нерішучою полїтикою зволїканя.

Новинки.

Львів, дня 8 липня 1910.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав радникови Намістництва і управителеви львівского староства Кар. Францови при нагодї перенесеня єго на власну просьбу в стан супочинку титул радника Двора з увільненєм від такси.

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї іменувало почтових концепієтів Мар. Пайора і Зигм. Новицкого комісарями почтовими в гал. Дирекциї почт. — Генеральна Дирекция катастру іменувала геометрів II. кляси: Стан. Гофмана, Казим. Громчакевича, Ник. Павликевича і Ант. Голендра геометрами I. кляси. — П. Мінїстер судівництва іменував заступниками прокуратора державного судиїв: Алекс. Рибчиньского у Львові для Станиславова, Стеф. Качмарка в Янові для Самбора і Едв. Грубера в Бучачи для Коломиї; — дальше іменував радниками судовими і начальниками судів повітових судиїв: Зигм. Тишковского в Мостах великих, Болесл. Гучиньского в Радимні, Володисл. Головецкого у Львові для Олеська, Володисл. Река в Бережанах для Гусятина, вкінци начальниками судів повітових: Тад. Малиша в Буску для Буска, заступника прокуратора Стеф. Жуковского в Самборі для Мостиск і судию Тад. Мунка в Добромили для Підгаєць.

— **Перенесенє.** П. Мінїстер судівництва перенїс радника і начальника суду повітового Рудольфа Пашму з Підгаєць до Буківска.

— **Начальний редактор Gazet-и Lwowsk-ої і „Народної Часописи“ радник Двора п. Адам Креховецкий** виїхав зі Львова на кількатиждневу відпустку.

— **Сегорічні маневри цїсарскі** — як довідує ся „Budapesti Hirlap“ — розпічнуть ся рішучо дня 10 вересня і потревають пять днів. В маневрах возьме участь 100.000 людий, 15.000 коний, 258 армат і 150 машинових карабінів.

— **Іменованя на зелїзницях.** Межи иншими зелїзничими урядниками стали іменовані: до IX. кляси: Вол. Мельник в Отинії, И. Винницкий в Букачівцях; до VIII. кл.: інж. Ярослав Венцковский в Дрогобичи, Стеф. Словицкий в Коломиї; до VI. кл.: Тимотей Ступницкий в Бродах, Іван Терлецкий у Львові; титул інспектора одержав інж. Іван Мирон в Станиславові.

— **П. Ярослав Гординьский**, професор рускої ґімназиї в Коломиї, зложив на львівскім унїверситетї другий риґороз з фільософиї і осягнув степень доктора фільософії з ґрупи україньскої лїтератури.

— **Відгомін кровавих подій на унїверситетї.** Слїдство против арештованих руских студентів вело ся з великим поспіхом. Від суботи рано переслухано 127 арештованих. З того 105 випущено, а 22 задержано у вязници. Опи називають ся: Охримович Осип, Решетило Павло, Третяк Отип, Пасїчник Петро, Мельник Кость, Мосора Мирон, Медвідь Іван, Матейко Николай, Лїщиньский Осип, Крук Олекса, Крушельницкий Антін, Яримович Тадей, Андрусевич Франц, Ґеза Михайло, Коник Клим, Барча Спдір, Домашевич Андрій, Заклиньский Ростислав, Живко Ілия, Задурович Йосиф, Шишкевич Михайло.

— **Охорона вояків.** Мінїстерство війни знов пригадало командантам войск, щоби підчас вправ і маневрів шанували людий і конї, бо підчас торічних маневрів дїяло ся противно чи то через напружаючі марші, чи недостачу в поживі, чи вкінци через надто малий відпочинок або недостачу лїкарскої помочи. Можна підчась війни — каже розпорядженє мінїстерства війни — вимагати від вояків трудів аж до крайних границь, але підчас маневрів обовязує старанє о кождого вояка. Пересадні вимаганя зовсїм не причиняють ся до лїпшого

із найбіднїйших людий. В однім процесї показало ся, що лихвар казав собі платити такий процент, котрий обчислений на рік виносив 700 від сотки. Другий процес виказав таку практику льондоньскої лихварки: она давала малї позички і казала платити собі від понедїлка до суботи один феник від шілїнґа (або 20 феників від одного фунта штерлїнґів). Коли хтось не сплатив довгу в суботу, то в другий понедїлок мусїв вже платити 2 феники, в слїдуючу суботу 3 феники і т. д., що значить около 900 процент на рік. Позичаючими були жінки, котрих крайна нужда змушувала до того.

Характеристичний ще й слїдуючий случай. Торік перед Різдвом появила ся була в деяких льондоньских ґазетах слїдуюча оповістка: „Приватний банкір предкладає з огляду на надходячі сьвята рождества Христового вдовицям позичку під особливо догідними услівями, іменно на пять процент“. Що тих „пять процент“ не розуміло ся на рік, лиш на місяць а може ще скорше на тиждень, сего хитрий банкір не сказав. Подібні заяви і оголошеня появляють ся майже що року перед вакациями і знаходять ся дуже часто люди, котрі користаючи з таких оголошень, затягають позички і їздять до купелїв або де в гори, і бавлять ся як великі пани а відтак тяжко за то покутують, бо пявка причепившись раз до такого нерозважного, не хоче вже єго попустити ся.

Побіч тих мантїїв знаходять ся в Льондонї людці, котрі хоч і чесно, але хитро-мудро невеликим коштом, иноді навіть в дуже ориґінальний спосіб старають ся використати слабі сторони своїх ближнїх. Що так велике місто як Льондон не могло би обійти ся без ворожок, се річ преці зовсїм ясна; дивнїйше може то, що полїция дуже остро против них виступає, острійше як против неодного полїтичного і фінансового мантїя, котрий обдирає до послїдного широкі маси людий. Так була в Льондонї славна ворожка, якась пані Шайль, котра кождому, котрий того хотїв, ворожила навіть за пять срібних пенсів (50 сотиків) і з того зарібку удержувала свою родину. Не можна їй було навіть доказати, щоби она ворожила щось злого або поганого так, щоби через то міг був хтось потерпіти якусь шкоду на своїм майнї або чести; а мимо того вестмінстерска полїция засудила єї торік в маю на шість місяців криміналу.

В своїм родї ворожбитами суть тї бесїдники, котрі при всїляких нагодах виголошують краснорічні бесїди, в котрих також обіцюють і заповідають множество всего доброго і красного. А таких бесїдників і нагод для них єсть в Льондонї множество. Нїякий пир не може ся обійти без бесїд, бо се належить до піднесеня торжества і значіня пира. Але не кождий годен уложити собі відповідну бесїду. Суть отже такі люди, котрі за невелику заплату укладають принагідні бесїди, яких кому потреба і мають з того красний заробок.

Мій інтерес — розповідає один з таких фабрикантів бесїд — обмежав ся сперші на найблизше сусїдство: з часом однак розійшла ся моя слава далеко поза єї тїсні границї і нинї одержую порученя навіть і з инших міст. Бесїди мого „виробу“ можна почути як при найбільших публичних торжествах так і на найскромнїйших пирах робітничих. Найбільше бесїд приходить ся менї ладити в часї сьвята бобу [1]), коли то великі і малі пани люблять обливати ся чоколядою.

— Питаєте, що менї платять за мої бесїди? То буває всїляко як до бесїди так і до того, хто єї замовляє. Від людий маючих беру по два й три фунти штерлїнґів (24 до 72 К) за бесїду, але робітникови, котрий в своїм товаристві хоче виголосити якусь бесїду, мушу виробити єї і за пів шілїнґа (60 сотиків). — Так розповідав менї один з таких фабрикантів, котрий працюючи ледви пять годин на день, зарабляв річно 150 фунтів штерлїнґів або 3650 корон, отже тілько, кілько в Галичинї дістає комісар Староства або професор ґімназиї в осьмій клясї ранґи, котрий уважає ся вже за великого пана.

Звістно загально, що в такім містї як Льондон, де побіч найбільшого богатства єсть найбільша нужда, борба о житє стає иноді дуже трудна. Нїгде так як в Льондонї не можна то навіть на улици побачити. На асфальтовім тротоарі клячить якийсь артист і пастелями малює прекрасні образи, краєвиди, портрети, сцени з битв і т. п. Люди обминають єго осторожно, стають і подивляють єго дїло а значучи, о що розходить ся бруковому артистї, сягають до кишенї і надїляють щедро маляря, котрий призбиравши більшу суму спішить чим скорше, щоби призбираний капітал умістити — в кишени коршмаря.

Лїтом, коли половина Льондону виїздить над море, заробок того рода артистів не оплачував би, отже один з них впав на гадку і пішов над море малювати — в піску. Але в піску малювати то не легка річ, отже він придумав собі такий спосіб, що всїлякими мушлями і ріжнобарвними камінчиками надавав фіґурам в піску красок і тїни. Той артист робив справдї добрі інтереси, бо зарабляв иноді і до 120 корон на тиждень. З кінцем року мав він як сам признав ся, з того зарібку 1200 К в Касї ощадности. Але треба й то зазначити, що то був один із тверезих артистів того рода.

(Дальше буде).

[1]) Сьвято бобу обходять в Анґлїї, Бельгії і Франциї в сьвято Трох Королїв. На той день печуть паланицю, в котру вкладають один біб і дїлять відтак ту паланицю між цїле товариство. Хто дістане кусник з бобом, того називають бобовим королем і він мусить видавати їм всїлякі збиточні прикази, котрі єго піддані мають виконувати.

войскового образованя, а нарушують часто карність, причім і виконуванє войскових обовязків, головно у вивідуючій службі, терпить наслідком упадку сил. Щоби недопустити до непорозумінь, міністерство війни зарядило спростоване деяких приписів що до войскових вправ.

— **Дрібні вісти.** На катедру будови машин в львівскій політехниці має бути покликаний інж. Адам Слуцкий. — Проф. географії в львівскім університеті др. Антін Реман, перейшов з днем 2 с. м. на пенсию. — Коло Дейтона в Огайо стовкнув ся товаровий поїзд з посіпшним, наслідком чого погибло 31 осіб і потерпіло рани 87 осіб, переважно женщин і дітий. — На львівскій політехниці відбув ся дня 1-го с. м. габілітацийний виклад др. Стеф. Владисл. Брили, доцента технічних рисунків, із статики просторних творів. — До слідчої вязниці в Коломиї відставлено зі Станиславова Стан. Кравса-Красовского і Жидів Иосифа Лемберґа, Овста Шльому, Куряньского, Кальмана Унслера і Берля Мошковича, всіх підозрілих о влом до податкового уряду в Косові.

— **Ратункова стация у Львові.** В червни взивано поготівлю ратункової стациї 1.074 разів. Найбільше заосмотрено ран товчених і торощених, бо 227, дальше 185 ран тятих, 74 стовчень, в 69 випадках виймлено з тіла ріжні предмети, в 20 заосмотрено заломані кости, 23 опарень, 7 гістерий, 6 божевіль, 2 припадкові отроєня, 7 удушень (завалене каменицї), 10 самоубийчих замахів через отроєнє, 2 через упадок з висоти. Службу сповняло 12 лікарів, 4 санітарні слуги, 2 візники. Товариство має до розпорядимости лише дві пари коний, третру пару приобіцяв уже маґістрат.

— **Смертна пригода на зелізничій стациї.** Дня 4 с. м. переїхав зелізничий поїзд на стациї в Сяпках ідучого зелізничим шляхом топника Ів. Небещаньского і на смерть єго покалічив. Перевезений до шпиталя в Турці Небещаньский помер слідуючого дня, осиротивши жінку, з якою повінчав ся перед двома місяцями.

— **Санаторию для недужих на груди** отворено сими днями в Голоску під Львовом завдяки товариству боротьби з туберкульозою. Ординарием санаториї є др. Сельцер. Лічить ся в ній поки-що 26 осіб, по половині женщин і мужчин. Товариство боротьби з туберкульозою возьме ся небавом до будови власної народної санаториї для кількадесятьох недужих. Зазначити треба, що в Галичині умирає річно 30.000 осіб на сухоти. У Львові умирає річно на сухоти около 1.200 осіб а хорує около 7.000 осіб, з котрих найменше 2.000 потребує санаториї.

— **Відгомін справи Гофріхтера.** Наслідком просьби о ревізию процесу Тутмана, вязничного профоса, вмішаного в справу Гофріхтера, войсковий суд розглянув ту справу і постановлено знизити єму кару. Жінка Тутмана внесе просьбу о цілковите помилуванє чоловіка.

— **Катастрофа на будові.** В Новім Санчи завалила ся вчера будуюча ся двоповерхова каменица Штайфа. Двох робітників погибло на місци, а 13 єсть тяжко і легко ранених. Причиною катастрофи була лиха будова, ведена до того без фахового надзору.

— **На кару смерти** засудив передвчера трибунал судиїв присяжних в Кракові якогось Кароля Старецкого за убийство вітця. Брата єго Войтіха Старецкого, обжалованого також о той злочин, увільнено.

† **Пмерли:** Мария з Гарасевичів Ільницка, вдова по директорі рускої гімназиї у Львові і члені краєвої Ради шкільної, дня 6 с. м. у Львові в 81 році житя; — Мария з Топольницких Котовичева, вдова по сьвященику, дня 4 с. м. у Львові, в 80 році житя; — Антін Попель, один з визначнійших польских артистів-різьбарів, творець памятника Мицкевича у Львові, дня 6 с. м., в Любіню великім коло Городка.

— **З зелізниць державних.** З днем 15 го липня с. р. отвирає ся пристанок Горнбурґ, положений поміж стацию Еберштайн а пристанком Кляйн-Паль на шляху Гіттенберґ-Ст. Вайт над Гляном, в окрузї ц. к. Дирекциї зелізниць державних в Вільях для руху особового і пакункового. Належитість за білети оплачує ся в пристанку, за пакунки в стациї призначеня.

Телеґрами.

Відень 8 липня. Предсідатель комісиї суспільного обезпеченя п. Бузек був вчера з обома віцепрезидентами комісиї у п. президента кабінету бар. Бінерта, аби єго повідомити, що комісия хоче вести дальше свої наради, аби як найскорше покінчити праці. Комісия хоче вести наради цілий липень. П. Президент кабінету сказав, що правительство готове кождої хвилї підпирати праці комісиї.

Відень 8 липня. Доносять, що вісти подавані ріжними часописями про скликанє ради державної і делеґаций, невірні. Реченець скликаня ради державної зависить від реченця скликаня делеґаций, а доси ще не постановлено, коли делеґациї зберуть ся.

Відень 8 липня. Часописи доносять, що процес против бувших послів до угорского сойму, котрі побили ґр. Кіна-Гедерваріого, має бути застановлений.

Відень 8 липня. Neue fr. Presse доносить з Константинополя, що команда III. корпуса турецких войск видала приказ, аби войска тісейчас переступили грецку границю, коли би побачили, що серед впадаючих на турецку землю ворохобничих грецких дружин суть грецкі вояки.

Рим 8 липня. Tribuna доносить, що грецкий король Юрий виелав письмо до кретийского правительства, в котрім радить, аби Кретийці послухали жадань правительства.

Петербург 8 липня. „Новое Время“ доносить, що российско-японьский договор буде вже сими днями підписаний.

Курс львівский.

Дня 7-го липня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	663·—	670·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	577·—	582·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·10	94·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. 4% по 200 К.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	92·—	92·70
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·50	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	64·50	68·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	38·30	42·30
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	73·—	79·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	28·60	32·60
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.